

ק"ט:

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

עין משפט
גז מצוה

קמא א מ"י פ"ו מהל'
גניבה ה"ל ט סגג
עשין פה טשיע' ח"מ ט'
טח טע"י יב:
קמח ב מ"י סס טור
ש"ע סס פט"ו יא:
קמס ב מ"י סס טשיע'
סס טע"י יב:
קב ד טשיע' ח"מ ט'
פט"י יא:

מוסף רש"י

קצרא שמי' ק"ר, ק"ר, ק'
שסס גלגון יחטאל וסס
טכנין, שחטמי אחרים על
סס שחטק"ן כנ"י לזר
שכוכסין אהן כנולין
מ"מ, שקרין פולג"ר,
ויטי דמתרמקין עין רוגל
(ט"ב יח) ע"ל קדל'ה
(תענית כ"ג).
הדרן עלך מסכת ב"ב

ולא יטיל בו יוסר מג' חובין. דרך הסוקים למה לולאות של טוי
נמתה לארכו של כגד שמתחו כהן כשהוא נסרק וחובטו נמקלות
וכשנגמר ויולטין אותו מקום הלולאות שנמתה שם משהו אותן
ונוטל אותן הקצועים לעצמו כדלמך לקמן ואשמועינן מנה שלא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה
רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו והתניא איפכא לא
קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * א' אמטוי
ואתויי חד או דלמא אמטויי ואתויי תרי תיקו:
ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמוני
ת"ר * אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו
שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובבל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קנהו בשניו ת"ר
אין לוקחין מגרדי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא
טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכי ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד
צבוע טווי * בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקצועין והתלושין הרי אלו של בעל
הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכו'] * א"ר יהודה * קצרא
שמייה וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל
עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט * חוץ למחט
* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות
מכדי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליהן הרי אלו של בעל הבית אין בעל
הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט
וכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא כמעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטין והנגרר במגירה
הרי אלו של אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא
באתרא דתנא רבא הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גזל מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנפגי היגי מנכשי זרעים ועוררי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גזל אין בעל הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזין אין בהם משום גזל
באתרא דקפדי יש בהן משום גזל אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא:

הדרן עלך הגזול בתרא וסליקא לה מסכת בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) המחוט טו. נדה ס"ג.
(ב) ע"י רש"י טעמיה טו:
ד"ה קצ"ר. (ג) כס"א:
טוואו. ד' כס"א: למה.

הגהות הב"ח

(א) נב' טווי ובגדים:
(ב) שם חוץ למחט:
(ג) רש"י ד"ה טווי ואריג
והני אירין דלמנין:

גליון הש"ס

גם' ולא יטיל יותר מן
שלש חובין. מפירוש רש"י
הפס' י' ח' נראה דלניסב
לפן מוכס: שם אמרי'
ואתויי חד ויפני זה
ממחוט דף ע"ו ע"ל ועין
זה פירושלמי פ"ג דסוכה
הלכה מ': שם איבעיא
להו מלא סחב. טעין זה
חולין ד' י"א ע"ל:

לענין רש"י

יפ"ג' [פרי"ץ]. חס"ס.
ליצ"ר [ליצ"ר]. נ"ר.
ליש"ל [לויש"ל].
סקנות [של חוט].
טרימי"ש [טרימי"ש].
חזו ע"ב. טרימי"ש.
[טרימי"ש]. גרילין [של]
פסוק לא טווי. פליטרי"ש
פליטרי"ש. [קדו].
רינויר"ש.
[רינויר"ש]. חתיכות
[שקטנו מהטור בשעת
עיבוד]. שיריה
[שיר"א]. משור. טריד"א
[טריד"א]. מקדה.
פליטי"א. כקצורה.

שטוואן או עשה מהן כגדים לוקחין: הספא טווי שקלין כגדים
מכעיא. הא אין כגדים אלא טוואן: נמטי. לבדין פליטרי"ש
בלע"ז ואין סס טווי: פקיעות. רנויר"ש בלע"ז שמקצע מן העור
סביב: וספלושין. לזר המלוש מן העור: לזר העולה מן שטף
המים שלו. דלכר מועט הוא
ואפקורי מפקר ליה: קלר' שמי'ה
וקלר' שקיל ליה. הכוכב נקרא
קלרי בלשון ארמי וקלר' שהוא
מקלר מן הכגד חיוב שקיל ליה ודדיה
הוא: הכל עולין למנין סללס. אותן
שלה מוטיין אם לא קצן הכוכב עולין
למדת מלא קשר גודל שרץ להרחיק
אח תכלת של ציזית משפת הכגד
במסכת מנחות (דף מ"ב). קפיד
עלייהו. ונוטלין: מלא המחט. מלא
אורח המחט: וחוץ למחט. שכל זמן
שאין מן החוט אלא מלא המחט
מנומלס אין יטיל למחטו כנגד:
כנריית'ה גרסין ומטליס שהיא
פחוטה מג' על ג': לסיכתא. חבין
שפירשנו למעלה: פחות מכלן למאי
חזי. הא אין יטיל להפוך המחט
ולמחוטו: מגירה. שיריה בלע"ז ויפני
הוא שיש בו פגומת הרבה וקוללס
מהר: הספסל כמגירה. פסקי עינים
שהען ארוך ופוסקו: מקדה. טריד"א
והיוצא משם דק כעפר: ריטעי.
פליטי"א: והנגרר כמגירה. דק דק
שהיא משרת במקום חתך דק כעפר:
חד הוא דאיכא. ורמתי היא ומשרת
שפלי גסין: מפסגי אבנים. מרבע
אותן וממליק אותן: מפסגי אילנות.
כשיש בהן ענפים יותר מדאי קולץ
אחת מנבינמים והיינו פיסוק לשון
דילוג והרמזה: טיקוף שיך הטיג'ה
כמו וקף כנפי היער כנול (ישעיה
י): היג'ה. קנה: ומנכשי זרעים.
נוטליס ירקות מניניהם: ועוררי
ירקות. כשהן מחופות יותר מדאי
נוטל אחת מנינמים כדי שיהא מקום
להרחיב ולהתפשט: חזו. שחט של
תבואה חטין ושערין כעודן ירק:
מלא מפסגי. מקום בהמות הוא
ורחימן למרעה טוב:

הדרן עלך הגזול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט וחוץ למחט משהו פחות
מוכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט שמע מינה:
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא כמעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטין והנגרר במגירה
הרי אלו של אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא באתרא דתנא רבא אמר רבא
באתרא דתנא רבא הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גזל מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנפגי היגי מנכשי זרעים ועוררי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גזל אין בעל הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזין אין בהם משום גזל
באתרא דקפדי יש בהן משום גזל אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא: